

Catalunya supera els dos milions de contagis: quants n'hi ha hagut a Reus, i al Baix Camp?

La meitat de tots els positius al país s'ha detectat durant la sisena onada, tot i que l'afectació ha estat variable a nivell territorial i de franges d'edat

Veïns al carrer de Llovera de Reus | ACN

Catalunya ha superat, aquest passat dimarts, els dos milions de positius per coronavirus des de l'inici de la pandèmia. Una xifra elevada que implica que un 26,1% de persones s'hauria infectat algun cop, si bé és cert que alguns ho han fet més dues vegades o més, així com igualment molts contagis no s'han detectat. Ara bé, com ha impactat **la pandèmia a nivell territorial** des que es van detectar els primers casos el març del 2020? El següent mapa permet visualitzar de forma simple com han evolucionat **les diverses onades i rebrots a nivell comarcal** des de llavors, així com la incidència de cada mes:

La intensitat global de color s'enfosqueix amb nitidesa quan arriba cada onada, però especialment amb l'última. De fet, **més d'un milió dels contagis detectats** (la meitat del total) han emergit des que, a mitjans d'octubre, va començar a empitjorar de nou la situació, i especialment des que la **variant òmicron** es va fer hegemònica el desembre. Mai fins ara no hi havia hagut un esclat de positius com l'actual.

[noticiadiari]2/229679[/noticiadiari]

Sigui com sigui, hi ha quatre comarques on la ràtio de contagis supera els 28 per cada 100 habitants. Es tracta del **Ripollès** (28,6), la **Garrotxa** (28,4), l'**Aran** (28,2) i **Osona** (28), les quals han patit més casos que cap altra en relació a la població, mentre que n'hi ha només tres on la ràtio se situa per sota dels 20 positius per 100 veïns: la **Ribera d'Ebre** (16,4), el **Priorat** (18,2) i el **Baix Penedès** (19,1). La diferència global en l'afectació, per tant, no és massa notable arreu del país. L'**Alta Ribagorça**, a més, és l'única comarca que ha patit més de la meitat de contagis durant el darrer mes (el 51,9% dels 746 detectats).

Els municipis més afectats

Si la lupa es posa a l'àmbit local, lògicament les diferències territorials són majors, especialment pel fet que brots puntuals a pobles petits poden distorsionar molt les ràtios, per bé que només es disposa de dades per a municipis de més de 200 habitants. N'hi ha tres, per exemple, on s'han trobat més de 40 positius per cada 100 habitants: **Sant Boi del Lluçanès** (ràtio de 48), **Vidrà** (45,5) i **Maldà** (43,9). Igualment, en sentit contrari, n'hi ha també tres on s'han detectat menys de 10 contagis per cada 100 veïns: **Fontanilles** (8,3), **Ginestar** (88,2) i **Freginals** (9,7).

En canvi, si es tenen en compte tan sols els municipis d'una determinada mida, aquests resultats són més robustos, amb menys distorsions. Així, si s'analitzen tan sols aquells amb una població superior als 5.000 habitants, n'hi ha 13 amb una ràtio de contagis que superen els 30 per cada 100 veïns, encapçalats per **Vielha e Mijaran** (33,5), **Roda de Ter** (32,2) i **Matadepera** (32), per bé que només tres d'aquests superen els 10.000 habitants: **Sant Adrià de Besòs** (31,3), **Olot** (30,2) i **Parets del Vallès** (30,2), però també frega aquest llindar **Sant Cugat del Vallès** (29,9). Per contra, 11 d'aquests municipis han trobat menys de 20 contagis per cada 100 habitants, tots ells del Camp de Tarragona o les Terres de l'Ebre, les dues regions on la pandèmia ha afectat menys.

En tot cas, **la incidència dels contagis potser no és el millor indicador** per mesurar l'impacte i evolució de la pandèmia, per tres motius. El primer és que molts d'aquests **no s'arriben a detectar**, en especial els asimptomàtics o més lleus, a diferència del que ocorre amb els més greus que arriben a l'hospital, però tampoc es van poder computar la majoria dels que es van produir durant la primera onada. La segona raó és que ara es disposa de noves eines de detecció com els **tests comprats en farmàcia**, els quals fan emergir cada cop més casos que en onades anteriors potser no s'haurien comptabilitzat.

El tercer i últim motiu és que la vacunació i òmicron han canviat el paradigma de la pandèmia, ja que aquesta variant escapa en part del primer filtre del vaccí i aconsegueix contagiar, però, en canvi, la **quantitat de casos greus que desenvolupa són ara molt menors** entre els immunitzats. Al següent gràfic es pot constatar, per exemple, que la incidència de positius ja quadruplica la de l'anterior onada n'hi va haver més, però, en canvi, encara hi ha menys hospitalitzats que en tres de les onades precedents, les UCI encara estan més buides i especialment les defuncions es mantenen en la meitat de les de la segona i la tercera onada.

Igualment, l'afectació de cada onada ha estat molt diferent no només a nivell territorial i de gravetat, sinó també pel que fa a l'**impacte en les diverses franges d'edat**. El següent gràfic animat permet constatar com les defuncions s'han produït bàsicament entre catalans de 80 anys i més (quasi 18.000 dels més de 25.000 morts tenien aquesta edat) i que, malgrat que la

---

quantitat d'hospitalitzats creix amb l'edat, aquella franja amb més ingressats a l'UCI és la de 60 a 69 anys (aquella població de risc que podia suportar tractaments invasius).

A nivell de contagis, el grup més infectat és el de 40 a 49 anys, tot i que no és estrany, ja que també és el més nombrós a nivell de població. En aquest cas, és interessant observar l'afectació diferencial d'algunes de les onades. La cinquena, per exemple, va fer més forat en **la franja dels 20 als 29 anys** (llavors no vacunada i en una etapa de socialització al final de curs i inici de l'estiu), mentre que la sisena ha impactat molt en els més petits. No tant si es compara amb altres franges durant el mateix període, sinó respecte la incidència del mateix grup en onades anteriors, ja que **128.002 dels 181.402 contagis en menors de 10 anys** d'han detectat durant aquests darrers mesos.